

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

IV. De causa formali irregularitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

PUNCTUM V.

De effectibus irregularitatis.

- 1 Effectus irregularitatis est privatio ordinis suscipiendi licite.
- 2 Privat etiam susceptio prima tonsura.
- 3 Irregularitas superveniens ordinato, si ex delicto proveniat privat ordinatum quolibet exercitio ordinis: secus si ex defectu.
- 4 Nulla irregularitas privat actionibus, qua clericis, & laicis communes sunt.
- 5 Irregularitas absoluta, privat irregularem beneficii consecratione.
- 6 Communis sententia negat collationem beneficii, factam irregularem validam esse.
- 7 Sed non videtur satis firma sententia.
- 8 Irregularis non videtur incapax iurisdictionis Ecclesiasticae.
- 9 Non privat irregularitas beneficiis rite acquisitis.
- 10 Satis obiectio ex Concilio Trident. desumpta.
- 11 Quid debeat praestare beneficiatus in irregularitatem incidens.
- 12 Irregularis ex homicidio privandus venit beneficiis obtentis.
- 13 Irregularitas superveniens clerico beneficiato, non privat fructibus beneficii.
- 14 Neque item iurisdictione aliqua ad forum contentiosum pertinet.
- 15 Ligatus irregularitate, nec potens impetrare dispositionem, beneficium rite acquisitum renunciare potest.
- 16 Quod verum est etiam pendente accusatione irregularitatis.

esse irregularem censendum, vt expressè docuerunt Navarr. cap. si quis autem. num. 41. de poenitent. disp. 7. Suar. disp. 40. sect. 6. num. 8. & 13. Salas 1. 2. tract. 8. disp. unica. sect. 18. num. 168. Sanch. lib. 1. ca. 10. num. 48. Coninch. disp. 18. dub. 2. num. 1. 2. Aulia 7. p. disp. 2. dub. 5. conclus. 2. Bonac. de irregularit. num. 1. 2. Aulia 7. p. disp. 2. dub. 5. num. 2. & colligitur ex cap. si quis de sensent. excommunicat. in 6. ibi enim deciditur non contrahi irregularitatem nisi in casibus à iure expressis: at in iure expressam non est in dubio facti ultra casum homicidij irregularitatem incurri. Ergo asserenda non est. Præterea in casu dubio nemo tenetur se sua libertate privare, nisi aliqua lege cogatur ad hanc privationem sustinendam: at nulla adest lex privans libertatem suscipiendi ordines dubium delinquentem nisi in casu homicidij. Ergo extra illum casum ordines suscipere poterit.

10 Neque obstant fundamenta contraria. Nam esto Pontifex ad statuendum irregularitatem in dubio homicidij nitatur illi principio: In dubiis pars est eligenda, non nititur illi tanquam principio quod necessarium sit observandum, sed tanquam principio quod observari maxime decet. Et licet hoc principium commune sit omnibus aliis materiis, in quibus consilium prudentissimum est tutiorem partem sequi, vt bene inquit Sanch. lib. 2. de matr. disp. 41. num. 9. quia tamen in irregularitate homicidij efficacius procedit propter indecentiam specialem, quam secum affert homicidium in clericis ea de causa disposuit Pontifex, vt in dubio homicidij censetur quis irregularis, quam dispositionem ad alias materias non extendit. Ad secundum nego in dictis Textibus non condi nouum ius; quia ibi non declarat in dubiis tutiorem partem esse eligendam necessarium, sed supponens tutiorem partem ex consilio sequendam esse, statuit dubium de homicidio esse irregularem censendum. Ad vltimum verius esse docuimus in dicto loco legem maxime poenalem ob similitudinem rationis extendendam non esse ad casum sub laza verborum forma non comprehendit.

Ex hac doctrina infer te non esse censendum irregularem, si facta diligentia, & dubitans an sit excommunicatus celebres, quia nullibi ob hanc celebrationem dubiam irregularitas expressa est: & facit cap. Apostolica 9. de cleric. excomm. ministr. vbi solum de clerico celebrante cum ignorantia crassa, & supina censura dicitur indigere dispensatione, nam celebrans cum ignorantia probabili suspensionis exculatur. Atque ita tradit Aulia 7. p. disp. 2. dub. 5. conclus. 2. Suar. disp. 40. sect. 5. n. 13. & 19. Sanch. lib. 1. ca. 10. n. 48. & alij Doctores superius pro nostra sententia relati.

Secundo infer ob mutilationem dubiam te non debere irregularem reputare, quia mutilatio esto disponat ad homicidium, non est tamen homicidium, at in solo dubio homicidij statuitur irregularitas, ergo non est ad mutilationem dubiam extendenda. Sicuti notauit Sanch. lib. 1. ca. 10. n. 49. Bonac. disp. 7. p. 5. num. 3.

PUNCTUM IV

De causa formali irregularitatis.

1 Quae sit causa formalis explicatur.

1 **C**AUSA formalis irregularitatis sunt verba quibus in iure irregularitas fertur. Nam cum saepe dictum sit nullam irregularitatem contrahi nisi in casibus à iure expressis efficitur laudè ea verba, quibus in iure exprimitur irregularitas, censenda esse illius causam formalem.

Solum est dubium, quibus verbis censetur in iure irregularitatem expressam esse, latè id explicat Suar. disp. 40. sect. 8. per totam vbi varias regulas conuertit. Sed omnes ad hanc vnam reducuntur, quae privationem suscipiendi Ordinis indixerit, vti si Textus dicat ad clericatum non promotus, non ordinatus, non fiat clericus, vti habetur cap. de clericis. Cap. curandum, & alius 34. disp. Et licet illa verba Non ordinatus, videantur ad Praelatum dirigi, ideoque sententiam ferendam, & non ipso iure latam continere, quia tamen supponunt causam, ob quam non sit ordinandus scilicet inhabilitatem, ea de causa asserendum est plerumque irregularitatem continere: vt aduertit Coninch. disp. 18. dub. 3. num. 24. Aliæ formæ quæ solum exclusionem à Sacerdotio denotant, vt sunt illae: Inter Presbyteros non computentur: Non fiat Sacerdos, & similes, esto irregularitatem partialem significantem, saepe assumuntur ad irregularitatem integram significantem, maxime in eo qui nullo ordine insignitus est, eo quod exclusio sacerdotio, ceteri ordines vtpote ad sacerdotium relati, excludi videntur, quod ex circumstantiis colligendum est. Sicuti notat Bonac. de irregular. disp. 7. p. 3. num. 20.

Primus, & praecipuus effectus irregularitatis est privatio ordinis suscipiendi licite, nam validam receptionem nullatenus Ecclesia impedire potest, si de facto materia, & forma, & minister adint à Christo requisiti: vti ex omnium sententia tradit Bonac. disp. 7. de irregularit. pun. 4. Primam tamen tonsuram quia ex Ecclesiae institutione pendet, poterat Ecclesia irritam reddere ab irregulari susceptam, sed nullibi constat hanc apposuisse irritationem, ideoque sicut non irritat susceptionem Ordinis, nec primam tonsuram censenda est irritata. Sicuti docet Suar. disp. 40. sect. 1. n. 1. Bonac. de irregular. pun. 4. num. 1.

Quinimò aliqui Doctores asserunt susceptionem primæ tonsuræ irregulari prohibitam non esse; eo quod tonsura non fit proprie, & in rigore Ordo, sed ad Ordines suscipiendos dispositio: irregularitas autem (vt ex eius definitione constat) Canonicum impedimentum est Ordinis suscipiendi, sed nullatenus hæc sententia admittenda est, sed omnino dicendum irregularem priuatum esse prima tonsura suscipiendæ, sicut & reliquis ordinibus; eo quod irregularitas tendit ad constituendum irregularem extra clericatum statum, & regulam, qui est effectus tonsuræ oppositus, quæ tonsuratum in statum Clericorum adaptat.

Neque obest primam tonsuram proprie Ordinem non esse. Satis enim est quod sub ordine latè sumpto comprehendatur, iuxta Textum in cap. cum contingat de arate, & qualis. vt inde colligatur irregularitatem quæ totius ordinis susceptione priuat, priuat susceptione primæ tonsuræ. Præterquam quod ex privatione ordinis suscipiendi, inferunt primæ tonsuræ privatio. Etenim prima tonsura est dispositio ad Ordines, quæ ergo incapax est suscipiendi Ordines, iniquè illorum dispositionem suscipit. Atque ita docent Navarr. 1. r. consilior. cons. 24. de temporib. ordinat. n. 1. & 3. & cons. 34. & 35. de homicidio. Suar. disp. 40. sect. 1. num. 11. Sayrus lib. 6. cap. 1. n. 19. Garcia de benef. 7. p. cap. 12. n. 30. Filliac. tract. 18. cap. 3. num. 39. & 60. Aulia 7. p. disp. 2. dub. 6. Bonac. de irregular. disp. 7. pun. 1. num. 4. circa finem.

Verum si irregularitas ordinato superveniat distinguendum est, an sit irregularitas ex delicto, vel ex defectu. Si fuerit irregularitas ex delicto pura ex homicidio, ex iniqua ordinum susceptione, vel administratione; priuat ordinatum quolibet exercitio ordinis suscepti, & inhabilem reddit alium suscipiendi, quia præstat omnem effectum quem præstare potest, vt colligitur ex cap. fin. de temporib. ordinat. & cap. inquisitionis 1. de accusationib. Et tradit ex communi sententia Coarru. Clement. si furiosus, de homicidio 1. p. §. 1. num. 3. Navarr. cap. 27. num. 194. Suar. disp. 40. sect. 2. num. 4. Aulia 7. p. disp. 2. dub. 6. Verum si irregularitas non ex delicto, sed ex defectu ordinato superveniat, qualis est quæ refertur in cap. 2. de clerico egrotante cui duo digiti cum medicata palmæ abscissi fuerant & constituit hunc sacerdotem irregularem ad celebrandum, non tamen ad alia sacerdotalia munera, qualia sunt assistere matrimonio, abluere à peccatis, aliaque Sacramenta ministrare.